

Justitsministeren (Helga Pedersen): Det ærede medlem fru Viola Nørløv har spurgt mig, om slagteriudvalgets arbejde angående humane slagtemetoder vil være tilendebragt i nær fremtid. Herpå kan jeg svare følgende:

Udvalget blev nedsat den 21. december 1949 med den opgave at undersøge mulighederne for den praktiske gennemførlighed af regler om bedøvning af dyr, der slagtes med metoder, som ikke medfører øjeblikkelig affivning. Udvalget har koncentreret sit arbejde om problemet slagtning af husdyr. Udvalget har tilvejebragt en del oplysninger om, i hvilket omfang man i udlandet har lovgivning på dette område, og om de erfaringer, man dér har indhøstet i praksis. Her i landet anvendes bedøvning allerede nu i det store og hele ved slagtning af alle større husdyr som heste og kreaturer, men ikke ved slagtning af svin. Problemet om bedøvning bliver således et spørgsmål om anvendelse af bedøvning på vore svineslagterier. Udvalget har derfor fremskaffet en del erfaringsmateriale fra de danske svineslagterier. Nogle få af disse anvender elektrisk bedøvning før slagtningen, andre slagterier har tidligere anvendt elektrisk bedøvning, men er atter gået bort herfra på grund af uheldige erfaringer dels ved metoden, dels ved resultaterne, hvad så end grundene hertil har været. Til supplerung af det foreliggende erfaringsmateriale har det været hensigten, at der af udvalget skulle afholdes nogle forsøgsslagtninger af svin med og uden bedøvning. Nogle forberedende forsøg for at konstatere den gunstigste spænding og strømstyrke ved elektrisk bedøvning blev afholdt i foråret 1952, og dengang regnede man med, at arbejdet ville blive afsluttet i efteråret 1952. Gennemførelsen af de endelige slagteforsøg har imidlertid voldt adskillige vanskeligheder, og resultatet er nu blevet, at der ikke indenfor udvalget har kunnet tilvejebringes enighed om tilrettelæggelsen af disse slagteforsøg. Justitsministeriet har til stadighed fulgt udvalgets arbejde og har forsøgt at skabe mulighed for gennemførelsen af de endelige slagteforsøg indenfor udvalgets rammer. Det har vist sig forgæves, og da jeg ikke finder det forsvarligt fortsat at lade løsningen af bedøvningsproblemet stå hen, ser jeg ikke anden udvej end nu at ophæve udvalget. Dettes

materiale vil tilgå justitsministeriet, der vil søge de fornødne forsøgsslagtninger eller undersøgelser foretaget. På grundlag af modtagne oplysninger ville jeg mene, at de eventuelle forsøgsslagtninger kan ske indenfor en eller to måneder, og der skulle derefter foreligge det fornødne grundlag for justitsministeriet til at tage stilling til sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Heick* til ministeren for offentlige arbejder.

Hvor langt er man fremme med forhandlingerne om henholdsvis udbygning af landevejen og nyindretning af bygninger til pas- og toldmyndigheder ved grænseovergangen ved Krusaa dels mellem danske instanser indbyrdes og dels med de tyske myndigheder, og hvornår anser ministeren det for sandsynligt, at dette arbejde kan påbegyndes?

Heick: Som det vil være den højtærede minister bekendt, har trafikken ad landevejen over grænsen ved Krusaa taget et mægtigt opsving i årene efter krigen; forholdene for trafikken såvel som for pas- og toldkontrollen må i dage med spidsbelastning karakteriseres som faktisk ufor-svarlige, og til dage med spidsbelastning kan faktisk henregnes hver dag i de egentlige sommermåneder. Udviklingen kan bedst karakteriseres ved nogle tal. Jeg vil nævne, at landevejsgrænsen ved Krusaa blev i juli måned 1950 passeret af 109 000 personer. I juli 1951 var tallet steget til 210 000 personer, og sidste år i juli måned nåede man op på 335 000 personer. Automobiltrafikken viser en tilsvarende stigning. I løbet af året 1950 passerede 102 000 personautobiler grænsen ved Krusaa. Tallet var i 1951 136 000, og i de første 10 måneder af 1952 nåede man op på ikke mindre end 194 000. Hvor stærkt stigningen vil fortsætte i de kommende år, kan man selvfølgelig ikke vide noget om, men hvis vi ellers bevarer fredelige forhold i Europa, må vi regne med en betydelig stigning, idet den stigende levestandard, som vi heldigvis kan notere os, øger såvel bilernes antal som rejselysten. Det er derfor naturligt, at søgelyset rettes mod de myndigheder, der nu har arbejdet med de pågældende udvidelser og har ansvaret for, hvornår de skal